

V Ljubljani, v petek, dne 24. novembra 1911.

Naročnina za Avstroogersko: 1/4 leta K 1-80 1/2 leta K 3-50 celo leto K 7- za inozemstvo: " 2-30 " 4-50 " 9-		Redakcija in administracija: Spodnja Šiška šte. 97. Naročnina za Ameriko znaša celoletno 2 dol. 50 cent.		Oglasnina za 6 krat deljeno petitno vrsto enkrat 15 vin. — Pri več- kratnih objavah primeren popust.	
Leto I.	Posamezna številka 14 vinarjev.	Na naročila brez denarja se ne ozira.	Naročnina za dijake 5 kron.	Štev. 40.	

Slike z bojišča italijansko-turške vojne.

1. Boj za Tripolis. Italijanska pehota v boju. Na desno opazuje major Pirani sovražnika. 2. Italijanski vojaki rdečega križa. Tripolitanska vojna je prva, kjer so oborožene tudi sanitetne kolone. 3. Arabski služabnik nemškega konzula v Tripolisu pred vojnim sodiščem obsojen na smrt. 4. Ustrelitev 17. letnega služabnika nemškega konzula v Tripolisu.

Po petnajstih letih.

Novela. Spisal L. Braun. — Poslovenil Ad. S.

(Dalje.)

IV.

Ko je prišla baronica v svojo sobo, pustila je molče, da ji je odvezla komornica klobuk in ogrinjač. Nato jo je odposlala. V baržunastem naslonjaču sedeč, je gledala zamišljeno v park, podpiraje si z roko glavo. Pred očmi ji je stal še vedno obraz tujca, ki ga je videla na dvorišču. V trenutku, ko ga je zazrla, se ji je zdelo, da gleda v njem tako poznane poteze nekogar, katerega si je zastonj prizadevala dolgo vrsto let, da ga pozabi. Še sedaj ji utriplje razburjeno srce, akoravno je prepričana, da se je samo zmotila.

Njen duh poleti nazaj v mladost, in zdelo se ji je, kakor bi nad njeno glavo vnovič šumele košate bukve v Varnicu. Ali ni bil ravno tako topel lep poletni večer, ko jo je našel on, katerega je že davno skrivaj ljubila? Kako krasno, kako srečno se ji je zdelo tedaj življenje — in zdaj — kaj vse je nastalo iz teh sladkih, zlatih sanj?

Smehljaj se ji je prikradel na obledel, obraz, a bil je turoben, bolesten smehljaj, kakor odsev rimskega solnca na sneženi gladini.

Spoznala je življenje — in kaj ji je prineslo? Mesto duhtečih rož in cvetja samo trnje in osat. Edina svetla lučka v tem mračnem življenju je bila spomin na mladostno ljubezen, na njega, ki je izginil, za večno izginil.

Kako je prenesla boleost ločitve? Sama ne ve. Obup je rodil čut popolne brezbrčnosti in nekak odpor napram očetu, ki ji je zdrobil s trdo, brezobzirno roko vso njeno srečo. Hladnokrvno se je podvrgla zapovedi, ko ji je dve leti pozneje zapovedal, naj se poroči z baronom pl. Selhov. Sedaj obžaluje, da ni imela takrat toliko moči, da bi se uprla temu ukazu. Žalostno je, hoditi samotni po poti življenja, strašno pa, biti navezana na tovariša, katerega ne more niti spoštovati, kaj še le ljubiti. Kakšno upanje še ji preostaja sedaj? — Nobeno! Navezana na neljubega moža, katerega surovost jo navdaja s studom in strahom, katerega strast raste od leta do leta, ki ne razume njene nežne, občutljive strani, že od prvega dne poroke ne. V njegovem srcu se je pojavil odpor proti njej, to čuti dobro. Saj mu ne more biti vdana tovarišica, kakor je morda upal, ker se njuni značaji ne strinjajo. In ker je ostal zakon brez otrok, ni bilo nobene vezi, ki bi ju zblížala in oklepala. Njegova največja želja je bila, da bi imel sina in dediča, in ni mogel odpustiti ženi tega, da ga je varala v teh nadah.

Kaj prinese prihodnost? Samo podaljšanje neznosnih razmer, ki bo zlomil njene duševne in telesne sile.

In vendar čuti, da kroži po njenih žilah toplo življenje — ali bi zamoglo utripati tako burno, kakor sedaj? Položila je roko na srce in vzdihljaj ji je splaval iz prsi. Pred očmi ji je stopil zopet obraz resnega, moža kojega pogled je naredil čudovit vtisk na njo in ji poklical v spomin sladke dneve prve ljubezni, ko je zagledala

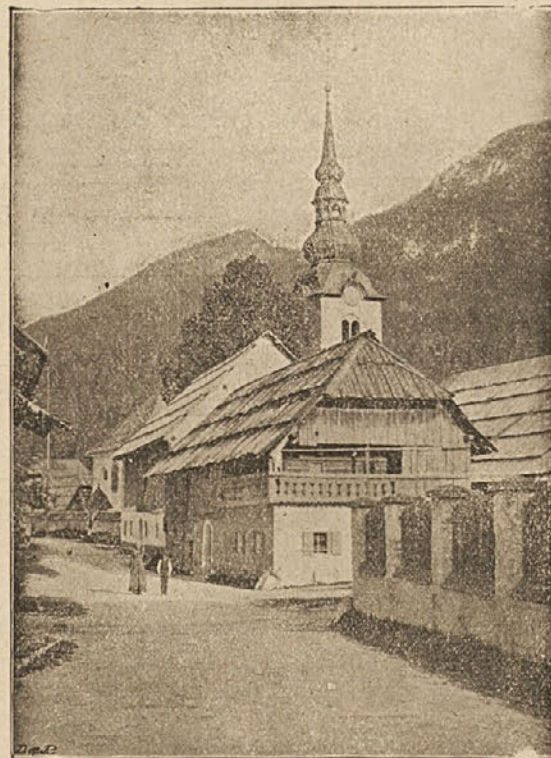
na hodniku očetovega gradu prvokrat njegov obraz. Tudi tedaj jo je gledal tako molče na pol prisenečen, na pol prodirajoče, bile so iste temne oči, isti strogi pogled, ki ga je opazila danes na tujcu.

Zmajala je z glavo.

„Ne more biti,“ je zamrmrala. „Bila je le prevara, fantazija. On gotovo ne živi več. Jerica mi je prepovedovala, da je brat njenega očeta izginil brez sledu še pred petnajstimi leti in tako našel svoj grob v tuji zemlji.“

In vendar — če bi vsekako bil? Če se je vrnil, da poišče svojega brata? Ali je to tako nemogoče? Vendar, kako pride sem v družbi oskrbnika? ... Da me obišče?

Rdečica je preletela njena lica. Vstala je in jela hoditi sem in tja po sobi.

Gorenjska vas.

„Sanjarim,“ reče nato. „Moji živci so tako razburjeni in zato mi prikazujejo stvari, ki jih ni. Tako je in tako mora biti. In če bi bilo res, kaj ji naj prinese njegova vrnitev? Novo boleost? Ne smem obnavljati starih ran, če nočem izkrvaveti. Jutri naj mi Jerica pove vse.“

Vstop komornice ji pretrga nadaljne misli.

„Večerja je pripravljena v sobi na balkonu, mil stiva gospa; gospod baron se je že tudi vrnil in čaka.“

„Pridem takoj.“

Baronica se pogleda v zrcalo, obriše z robcem nalahno obraz, kakor bi hotela izbrisati z obraza razburjenje. Nato odide v sobo na balkonu, kjer je sedel baron naslonjen nazaj v naslonjaču in čakal brezbrčno na večerjo.

Oba se pozdravita mrzlo. Že več let se snideta le pri kosilu, ali če je obisk. Baronu se je zdelo komaj potrebno, da je dvoril svoji soprogi z navadno etiketo.

Molče sedeta k mizi. Baron je bil videti zelo slabe volje, takoj obraz mu je bil rdeč in od časa do časa je nervozen posegel v brke, vedno dokaz, da je bil razdražen.

„Ali je bil med tem kdo tukaj?“ vpraša čez nekaj časa služabnika, ki je stregel.

„Da, gospod! Agent Vranovič je vprašal, če bi lahko govoril z gospodom baronom.“

Obraz barona je postal še bolj rdeč.

„Ta? ... Ali je rekel, kaj želi?“

„Ne, gospod baron. Pripomnil je le, da prihaja po naročilu gospoda Paricija in pride jutri vnovič.“

Ko je služabnik odšel iz sobe, je skočil baron po koncu, vrgel nož in vilce na krožnik in jel korakati po sobi, preklinjaje med zobmi. Na licu baronice se je pojavila skrb, ko je gledala barona.

„Prokleta pijavka!“ je mrmral baron. „Najraje bi to sodrgo s psi pognal z gradu, ako bi se drznila priti sem. Od dne do dne so predrzneji. Kaj hoče Paricij tu? Ali naj gledam, da si postavi v moji bližini žago in razžaga moj lepi gozd v deske? Dlani so me zasrbele, ko sem jahal mimo in najraje bi mu jih pripeljal z bičem krog ušes.“

Baronica ni mogla vzdržati vzdihljaja, ki se je prikradel iz prsi. Baron ga je čul. Obstal je, sunil stol stran, da je odletel v kot sobe, in prekrizal roke. Zdela se mu je olajšava, da razlije svoj srd na baronico,

„Kaj vzdihuješ, Lucija“, de osorno. „Tega še manjka, da bi poslušal tvoje tožbe.“

„Ne tožim,“ odvrne Lucija mirno.

Baron se zasmije ironično.

„Ne tožiš? Veš, kakor se vzame. Kakor bi ne vedel, kaj pomeni tvoj vzdihljaj. To je način žensk, ki se ne upajo moži naravnost predbacivati. Ali ne pomeni, da sem si sam naprtil tega krvosesa na vrč kaj?“

„Ti si gospodar svojih opravil. Ako je bilo potrebno, da si odstopil temu oderuh gozd, nimam jaz nič govoriti.“

„Seveda. Ali ni bilo potrebno, meniš, kaj? Lahko bi ostajal po večerih doma in pomagal svoji soprogi pri pletenju, ne pa iskal družbe. Potem bi ne zabredel v dolgove.“

„Vem, da ti moja družba ni dovolj in ne zahtevam tega. Ali mora biti na vsak način, da igraš za razvedrilo? ... Povej, Albin, ali bi ne bilo bolje za te, če bi zatiral to strast?“

Baron se je vgriznil v ustnice in stopil k oknu. Mil glas Lucije ni ostal brez vtiska. Spoznal je prepad, ob katerem je stal. Večkrat je že sklenil, da se odreče igri. Ali ko so sedli prijatelji h kartam, so izginili vsi dobri sklepi, kakor veter.

„Zakaj bi opustil edino zabavo, ki jo imam“, de čez nekaj časa. „Saj ni, da bi moral imeti vedno smolo. Ko se sreča obrne, dobim v štirih tednih vse nazaj, kar sem izgubil.“

„In če ne dobiš?“

Ta ugovor ga je razdražil.

„Potem pa vzemi vse skupaj zlodej. Rod Selhov izumrje itak z menoj. Sina nimam, za katerega bi bil dolžan skrbeti. Ali se posestvo razproda ali ga podedujejo postranski sorodniki, mi je vseeno. Vsaj imam, dokler sem živ, neko zabavo. Ti imaš najmanj vzroka grajati me.“

Baronica je vstala. Užalilo jo je surovo, brezobzirno govorjenje soproga. Šla je iz sobe, češ, da se hoče izogniti njegovi brezobzirnosti.

KMETSKA POSOJILNICA

r. z. z. n. z.

obrestuje hranilne vloge po

Stanje hranilnih vlog: dvajset milijonov.

4^{1/2}%

Popolnoma varen naložen denar.

LJUBLJANSKE OKOLICE

v Ljubljani,

brez vsakršnega odbitka.

Rezervni zaklad: nad pol milijona.

Krvavi ples v Tripolisu.

Kako krvava in huda je vojska v Tripolisu, potrja zdaj tudi oficijelno poročilo generala Caneva.

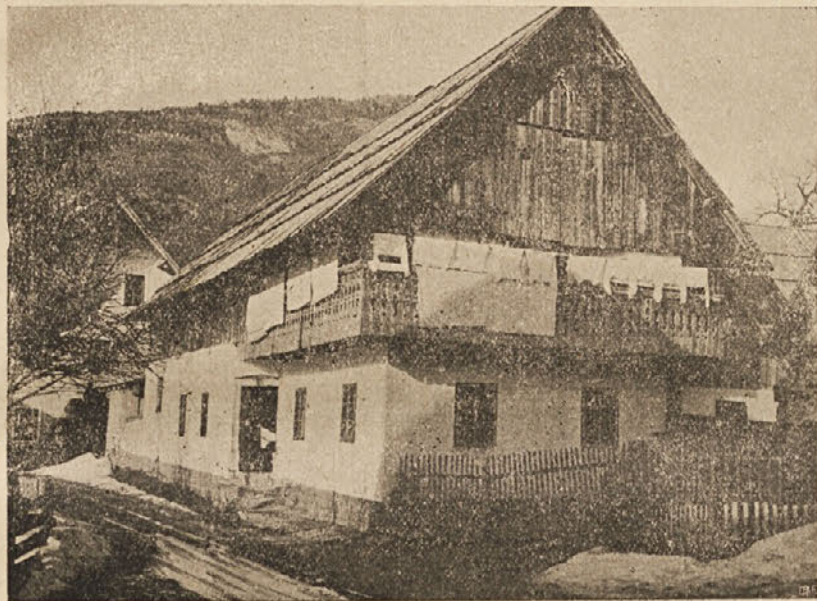
General Caneva poroča obširno o bojih, česar ne bomo ponavljali in z vojaško poštenostjo svoje poročilo končuje tako-le:

„Vedenje naših čet, to ponavljam z velikim in resnim dopadanjem, je v re-

slabo godi, sicer pa se jim še dobro ni godilo nikoli. Kjerkoli so nastopali z orožjem so bili dosedaj še vedno tepeni. Sedaj bi radi Turke ostrašili in prete, da bodo navalili v Egejsko morje in bombardirali celo Solun. Pa se bodo še bolj vrezali, zakaj druge države, med njimi tudi Avstrija, ne bodo tega mirno gledale. Do sedaj je v Tripolitani, kakor se poroča iz Milana 78.000 mož, ki se pa pomnože na 100.000

ki jej s svojim orožjem ne pridejo do živega. In tedaj so Arabci že v vrstah sovražnikov. Šele sedaj vidijo „neverniki“, da ima vsak Arabec v rokah bodalo, s katerim grozno divja in ga zna obračati kakor tiger svoje kremplje. Vsak maščuje svojo smrt z desetimi „gjavri“ in gorje onemu, ki bi pričakoval milosti.

Kar pa je za Lahe najbolj značilno, je njih grozovitost.

Kmetska hiša v Starih Fužinah, Bohinj.

Kmetska hiša v Bohinjski Bistrici.

snici vredno hvale v vsakem oziru. In zato nisem smatral samo za oportuno, ampak tudi za svojo dolžnost, da sem jih pohvalil s posebnim dnevnim ukazom. V vseh bitkah so se vse čete brez razlike vedle z obćudovanja vredno vnemo in zgledno hrabrostjo, odbivši napad sovražnika, močnega po število, mojstra v vojni prevari in naravnost blazno predrznega, navajenega uporabljati vse ugodnosti terena. Žrtve zato niso bile majhne, toda materialni in moralni uspeh je bil velik.“

V tem poročilu je general Caneva, katerega niso vjeli, kakor so poročala prejšnja poročila, pohvalil pravzaprav bolj sovražnika, kakor lastne vojake.

Iz obširnega poročila generala Caneva se razvidi, da so Turki 11 polk bersagliarov naravnost uničili, tako da so se vojaki na vse strani razpršili; 82. polk pa sploh ni mogel na pomoč, ker se je moral boriti z vstajo za hrbtom. Turki so pa kakor sam Caneva odkrito poroča, Lahe vrgli iz njihovih pozicij, se polastili hiše Djamil beja in potolkli eno kompanijo 84. polka, ki je bila tam postavljena; Arabci so bili tako predrzni, da so prišli 30 metrov pred baterijo Krupp! Da ni prišel oddelkom okoli Djamil-bejeve utrdbe na pomoč 82. polk, bi bili Lahi izgubljeni, zlasti se je odlikovala laška kavalerija, seveda z velikimi žrtvami. Boj se je vršil od ranega jutra do trde noči, tako, da so zlasti topničarji neznansko trpeli. O turških in arabskih izgubah pravi vedno, da so bile „znatne“, o laških, da so bile tudi velike, števila pa še danes ne pove natanko. Da Turki prevelikih izgub niso imeli, pa dokazuje to, da od 26. pret. meseca dalje pa do danes skoro vsak dan Lahe neprestano napadajo; po oficijelnih vesteh 11. in 12. t. m. so se vršili novi napadi pri Sidi Messri, pri katerih je bilo ranjenih več laških grenadirjev. Povsod mrgoli Turkov, oficijelno se tudi poroča, da baje Arabci iz Fezzana že dohajajo v turški tabor. Po vsem je sklepati, da se Turki pripravljajo resno na odločilen napad na Tripolis. Lahi svojih starih pozicij še sedaj niso zavzeli, kljub temu, da so se njihove čete pomnožile.

Ne da se tajiti, da se Lahom prav

mož. Pa še to najbrže ne bo dovolj, zakaj Arabci se bojujejo s čudovitim pogumom. Tako piše neki častnik, ki se je sam bojeval z Arabci. Za evropske čete ni hujšega sovražnika, kakor so Arabci. Za to trditev prejemajo zdaj Italijani vedno nove dokaze. Sicer so Arabci dobri jahači in znajo z vsako moderno puško ravnati, a vendar se raje bojujejo peš. Nepregledne množice se valijo proti „nevernikom“. Drže drug

Tip stare hiše v Srednji vasi, Bohinj.

drugega za roke in gredo v dolgih vrstah proti sovražniku. Streljati infanterije in topničarjev grozno redčijo vrste Arabcev. Toda ti se za to ne zmenijo. Saj umrjejo v prepričanju, da gredo takoj v nebesa, ker so umrli v boju za Alaha. Vedno bolj in bolj se bližajo. Evropski vojaki izgubljajo razsodnost. Strah jih je pred množico,

Angleški in nemški častniški poročevalci so zapustili Tripolis. Berolinski „Lokalanzeiger“ objavlja, zakaj so tako postopali. Naglašajo, da poroča zgolj, kar je sam videl in navaja za priče konzule Avstrije, Nemčije, Angleške, Francoske, Danske in Norveške, ki so se zgražali, ko so gledali, kaj počenjajo Lahi. Dne 25. oktobra se je pričelo neupravičljivo krvolitje. Častnikarji so se sešli pri obedu. Poročevalec „Westminster Gazette“ in „New York Wordla“, Francis Mac Cullagh, je poročal, kako so Arabci med utrdbama Messri in Hanni vrgli Lahe nazaj. Poročevalec „Lokalanzeigerja“ in Mac Cullagh sta se podala z dragomanom nekega konzulata na bojišče. Obiskala sta neko pogorelo zamorsko vas. Pred vasjo in v vasi so ležala trupla od Lahov ustreljenih mož in žena. A tu ne zadene krivda Lahov, ker krogla je slepa. Ko sva šla po peščenih cestih, sva čula kričanje, smeh in upitje. Gruča laških vojakov je gonila pred seboj arabske može, žene in otroke. Neka deklica je zaostala, ker je imela nogo oteklo. Ko se je plakaje vrgla na tla, sta jo dva laška vojaka zagrabila za nogi in jo vlekla po pesku tako, da je bila čisto gola. Vojaki so se divje krohotali. Šele, ko sta protestirala poročevalca, sta jo poprijela vojaka pod pazduho, a jo vedno še vlekla po pesku. Po najodločnejšem protestu so jo končno pustili ležati. Dekle je prosilo vode. Laški vojni lazaret je bil oddaljen 20 korakov. Dva laška zdravnika in do 20 laških vojakov je stalo pred njim, a vode deklici niso dali, marveč

se krohotali deklici in nesrečnejšem, ki so jih gonili Lahi, kakor živino pred seboj. Laški vojaki so se njima nasproti bahali, kako so streljali Arabce. Sledila sta vojakom in videla, kako so brez povoda ustrelili več Arabcev in eno Arabko, ki so se pred divjaki skrili v grmovje. Med ustreljenimi je bil en sam za

Razširjajte „Slovenski Ilustrovani Tednik“!

„Narodni kvintet“ vulgo „Pohorski šramel“ v Slovenski bistrici.
(D. Serajnik, A. Pinter, V. Starovašnik, F. Pirkmair, M. Vrščič.)

boj sposoben mož, kateremu je skočil že mrtvemu na prsi vojak, ki ga je ustrelil in se bahal s svojim činom.

Srečala sta na tej poti časnika, ki so gonili pet zvezanih Arabcev pred seboj. Drhal je narasla do 200 mož. Pred neko podrto hišo so postavili nekega starega moža in nekega 14letnega dečka. Brez povelja so vsi streljali na reveža. Pasti je moralo do 400 streliv. Deček je umrl močito, a kot junak Arabec. S prekrizanimi rokama je stal pred kulturnimi zverinami, jih gledal tako zaničljivo, da so divje kričali nanj. Prvi strel mu je ranil zgolj uho, a sin puščave je stresel resno glavo, kakor da bi ga pičila muha. Ko so potem še naprej streljali nanj, ni padel, marveč pokleknil in so ga vrgle na tla krogle.

ki so povzročile celo vstajo. In kdo je potemtakem v resnici narod tolovajev...

„Narodni kvintet“ vulgo „Pohorski šramel“ v Slov. Bistrici. Odkar stoji v Slov. Bistrici krasna posojilniška stavba hotel „Avstrija“, kojega sliko prinesemo o priliki, se je narodno življenje v tem ogroženem mestu dokaj povzdignilo. Pri raznih prireditvah v gledališni dvorani nastopa tudi „Narodni kvintet“ po domače „Poh. šramel“, ki so sploh za društveno in družabno življenje v Slov. Bistrici izrednega pomena. Produkcije nudijo umetniški užitek; poleg drugih so osobito slovenski in slovanski komadi na repertoarju. Kapelnik „N. k.“ je g. Dom. Serajnik, oče priznanih glasbenikov Franca in Domicijana, predsednik pa narodni trgovec g. A. Pinter.

Naroden stavbeni slog. Priobčimo par

je tudi z narodnim stavbenim slogom. Da se pa ohrani vsaj v sliki, priobčimo danes par značilnih slik in prosimo, da nam rodoljubi blagovolijo poslati slike hiš, ki so vredne in značilne, da se priobčijo.

Simon Gregorčič je visoko cenil slovensko kmetsko hišo ter jo je proslavil v pesmi:

Mogočna nisi, ne postorna,
in stavi te umetnik ni,
bolj kot bogata si ubožna,
preprosta selska hiša ti!

In vendar ne palač ogromnih
in njih blesku ne bom slavil;
a tebi, dom seljakov skromnih,
nesmrten venec rad bi zvil.

Pač res ubog si, mal, neznamenit;
a dasi mal in ne slovit,
kakó ti nam si blagodatni,
kako za nas si znamenit!

Pomnik le redek še se dviga,
ki davnih nam je dni glasnik,
ti naša si najstarejša knjiga,
pravečen, živ nam spomenik.

Kar mož nebesa so poslala,
da večnih nas otmó grobov, —
vse mati kmetska je zibala,
iz kmetskih so izšli domov.

Od tam misleci globoki,
od tam klicarji k nebu nam,
od tam nam pesniki — proroki,
za dom borilci vsi od tam!

Zató ti slava peta bodi,
oj zibelj naših boljših dni,
nebo ti tisoč sreč prisodi,
ves blagoslov na té razlji.

Da srečno v vek si bivališče,
krepostnih žen, poštenih mož!
daj Bog, ti slavnih mož rodišče,
da zibe še slavnjših boš!

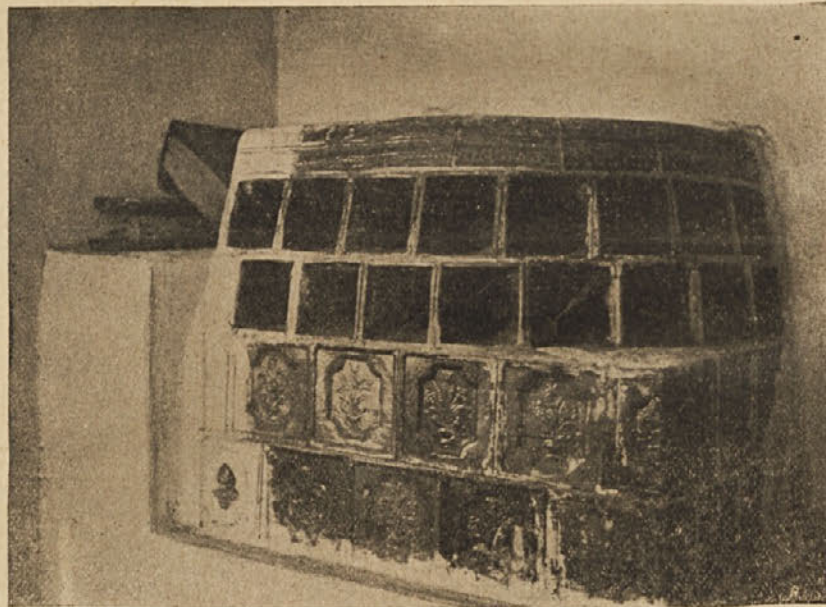
Kupujte pri tvrdkah, ki inserirajo v Slovenskem Ilustrovanem Tedniku!

Drobiž.

Vsake zavedne slovenske gospodinje dolžnost je, da vedno daje prednost domačemu blagu, če ono tudi glede kakovosti ne zaostaja za drugim in tudi ni dražje. Ker je Kolinska kavna primes edini pristno domači

Kmetska hiša v Starih Fužinah, Bohinj.

Stara peč.

Tako postopa vojaštvo onega naroda, ki hoče vsiljevati svoj jezik in svojo kulturo drugim narodom. V tem so si enaki. Če bi smeli, delali bi Madžari isto s Slovaki in Hrvati, saj so njih nasilja že sedaj vnebovpijoča.

Nemci pa bi še skušali prekositi Italijane, saj zato imamo dokazov dovolj, celo o grozovitosti pruskih vojakov v nemških kolonijah v Afriki se je že pisalo,

slik, s katerih se jasno vidi, kako lep je naroden stavbeni slog. Doslej smo Slovenci posvečali premalo pozornosti narodnemu stavbenemu slogu ter se pričenjamo zanimati zanj stoprav, ko izginja. Stare hiše zginevajo s površja in nove stavbe rasejo iz tal. Pri teh bi se pa naj ozirali na narodni stavbeni slog.

Za narodne noše smo se tudi začeli zanimati žal še le, ko so izginjale in tako

kavni pridatek, obenem tudi najboljše blago te vrste in ni nič dražje od drugih kavni pridatkov, je dolžnost vsake zavedne slovenske gospodinje, da kupuje samo pristno domačo in izborno Kolinsko kavno primes, kajti le s tem da vsi brez izjeme podpiramo našo domačo industrijo, bomo dosegli svoj cilj: gospodarsko osamosvojitev.

Šoštanj. V nedeljo 26. t. m. popoldne ob 3. uri se ponovi pri Rajsterju igra „Brat

Martin. „Le pridite v Šoštanj k nam, smo dobre volje tam!“

A, tako! „Če gospa ne prekliče, kar mi je danes rekla, pa kar odidem prvega.“ — „Tako? No, kaj pa je rekla tacega.“ — „Prvega lahko odidete!“

Moderni klobuki. „Prosil sem damo, naj odloži klobuk, ker mi zabranjuje pogled na oder, pa ni hotela, češ, da če dene klobuk v naročje, pa ne more ona videti na oder.“

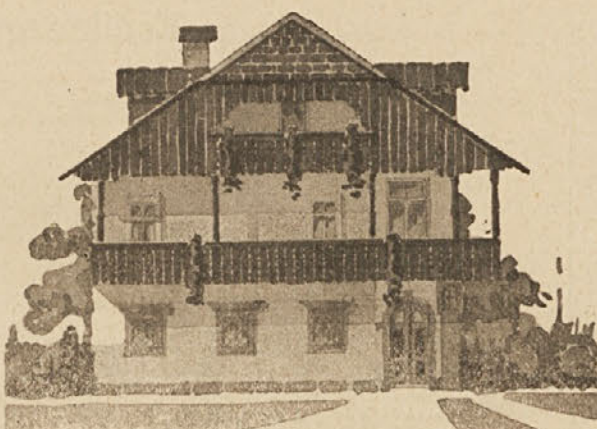
Dober gospod. „Popovič je dober gospod; ta teden mi je že trikrat odpovedal službo ter mi je vsakokrat kar izplačal tedensko plačo.“

Popravek. V uvodnem članku „Slovensko društvo Lipa v Zagrebu“ bi se moralo v tretji vrsti glasiti „saj se počuti Slovenec tam kot brat med brati“ in ne „naj se počuti...“.

Kuharski izpit neveste. Iz Kristjanije poročajo: Norveški parlament, ki slovi zaradi svoje naprednosti v ženskih vprašanjih, se je večkrat pečal s tem, da bi bilo sklenjenje zakona odvisno od mnogih predpogojev. Sedaj se pečajo norveški poslanci z načrtom, uvesti posebne izpite, ki jih morajo položiti neveste, preden se poroče. Vsaka nevesta, ki hoče stopiti pred altar, mora dokazati državi, da zna šivati, prati in kuhati. Tozadevno preizkušnjo mora napraviti nevesta pred posebnim državnim uradom ne glede na starost in stan. Predvsem polagajo norveški državni poslanci važnost na kuhinjo, kajti brez dobre hrane je težko mogoča zakonska harmonija.

V levovi kletki. V francosko mesto Beaucair je prišel zverinjak, katerega največja atrakcija je bil vendar lev Cezar in njegov krotilec. Krotilec je med predstavo proglasil, da takoj izplača stotisoč frankov tistemu, ki gre namesto njega v levovo kletko. Najprej se ni nihče oglasil, toda stotisoč frankov je lep denar. Naenkrat vstane v zadnjih vrstah neki mož in pravi, da bi si rad prislužil to lepo vsoto. Krotilec se je pa precej prestrašil tega neljubega konkurenta. Mislil je, da ima pred seboj tovariša, ki se je nalašč preoblekel v kmetsko obleko in ki mu hoče delati umazano konkurenco. Mrzel pot je stopil krotitelju na čelo. — V resnici hočete v kletko? — ga je vprašal in glas se mu je tresel.

Visoke obresti. Lepo priliko vložiti svoj denar pri popolni varnosti za neobičajne obresti od 5% imajo vlagatelji še nekoliko časa pri dalmatinskih občinskih hranilnicah, ustanovljenih zadnje čase po zaslugi našega rojaka g. Avgusta Endlicherja, kateri je, ko je šel kot ravnatelj deželne hipotečne banke v pokoj, ustanovil v Dalmaciji dve občinski hranilnici, ker je uvidel, da deželna banka ne more priskočiti malim posestnikom, kateri so morali plačevati 10—16% obresti, zadosti v

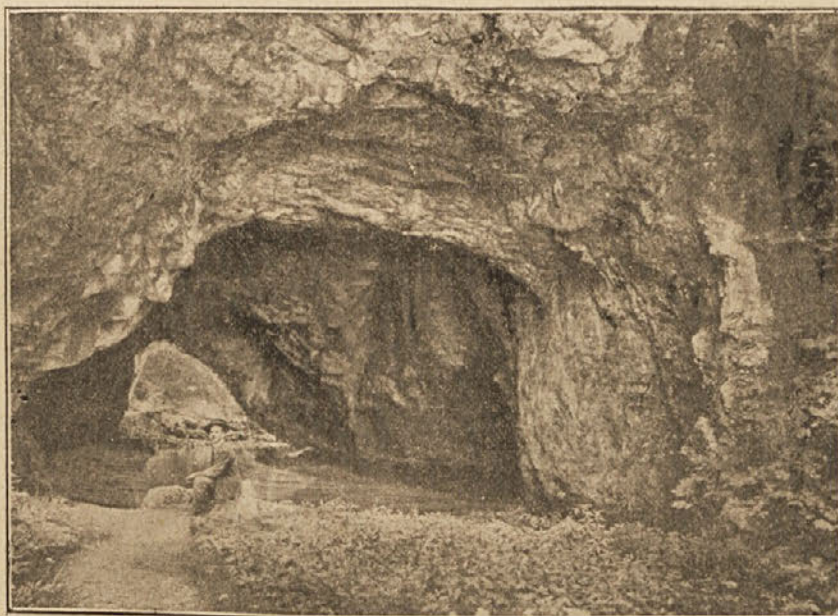
Narodni slog.

pomoč. Najmočnejša je občinska hranilnica v Drnišu, katero še sedaj vodi naš rojak.

Opozarjamo na tozad. inserat v našem listu, in opozarjamo, da smo se informirali, da hranilnica vlagateljem ne bode znižala obrestne mere, če bi se ista prav znižala za nove vloge.

S kakimi težkočami se bore časopisi. »Novi kraj« list, ki je vzhajal na daljnem vzhodu za časa rusko-japonske vojne v Port Arturju, pogosto ni mogel iziti. Enkrat so Japonci razstrelili hišo, kjer so tiskali list, drugič pa se je opravičil list, da ne more pravilno izhajati, ker stavci beže kakor hitro začujejo grmenje topov. V Vladivostoku je moral prenehati neki list izhajati, ker so morali vsi stavci in tiskarji v vojno. To oboje je umljivo, malo bolj čudno pa se je opravičil neki zamorski list v Log Rangeju. Šest tednov ni izhajal in ko je prvi list po preteku tega časa izšel, se je opravičil urednik s tem, da si je bil dal šest-tedenski dopust. — Neki nemški list, dnevnik celo, je zaspal za dva dni in vzrok je bil ta, da se je tiskar tako napil, da je tiskarski stroj polomil. Po treh dneh je list to svojim bralcem s priznanja vredno odkritosrčnostjo priznal in dostavil, da je tiskar obljubil, da bo odslej naprej pil samo zvečer in ne tudi opoldne. — Koburški »Generalanzeiger« pa je prinesel na velikonočno nedeljo samo inserate in na uvodnem mestu sledečo značilno notico: »Ker ni bilo mogoče v zadnji uri napraviti priloge, inseratov pa je bilo strašno veliko, je moral izostati ves tekst, sicer bi list ne bi mogel iziti.«

Naročajte razglednice, ki jih izdaja „Slovenski Ilustrovani Tednik“!

Škocjan pri Rakeku.

Fot. A. Lebez.

Železnato vino lekarnarja Piccolija je najboljši izmed vseh železnatih vin, ker ima toliko železa, kolikor ga je po zdravniških poskusih potrebno za odraslega človeka. Druga železnata vina pa večinoma ne vsebujejo več železa kakor navadna vina.

Vse Slovence in sploh Slovane, ki pridejo v Maribor opozarjamo na slovenske tiskarje, ki inserirajo v našem listu. Narodna dolžnost vsakega Slovenca je, da podpira slovenska podjetja. Zahajajte torej k Slovincem, ki vam ravno tako dobro in ceno postrežejo. Zapomnite si njihova imena in ulico, da jih boste vedeli poiskati, ko pridete v Maribor. Opozarjamo na inserate.

Junak romanov. „Doživeli ste pač že marsikak roman, gospod baron.“ — „O, da, milostljiva, pa hvala Bogu le take, kjer se koncem koncev nista vzela.“

Narodni slog: Studenec.

Koledar

z bogato ilustrovano vsebino izda v obliki mohorjevega koledarja uprava „Slov. Ilustrovanega Tednika“. — Ta koledar bo edini te vrste na slovenskem, ker bo vseboval zelo mnogo slik. Naročite inserate v njem! Cela stran inserata stane 60 K, pol strani 35 K, četrt strani 20 K, osminka strani 12 K. — Koledar se bo razposlal po vsem slovenskem in izide v 20.000 izvodih. Naročniki „Slov. Ilustr. Tednika“ dobe koledar brezplačno.

Agitirajte in pošljite naročnino!

Modni salon Ozmec Pepina

Ljubljana, Šelenburgova ulica št. 4.

Bogata zaloga vsakovrstnih damskih in otroških klobukov. Žalni klobuki vedno v zalogi.

Vse one p. n. naročnike, katerim smo z današnjo številko poslali poštne položnice, prosimo, da nam takoj pošljejo zaostalo naročnino. Povsod se mora naročnina naprej plačevati in tudi mi moramo vse sproti plačevati, upravičeno je torej, da naj tudi naročniki izpolnijo svojo dolžnost in redno plačujejo naročnino.

Klavir

dobro ohranjen (Bösendorfer) se radi pomanjkanja prostora po ceni proda, ali zamenja s piano. — Vpraša se v upravnistvu „Slov. Ilustr. Tednika“.

Kdor želi kupiti

kako posestvo i. dr. na slovenskem Koroškem naj se obrne pod „Gorotan na upravnistva Tednika“.

Sukna (polvolnena).

Izredna močna v krasnih vzorcih razpošilja a 5 kg = 7 kosov po povzetju. — Jos. Bfeñ, Polička 90 (Češko). Gospodje trgovci zahtevajte v lastnem interesu vzorce in cene.

Namizni prti z zadnjo večerjo

v sredini je vezana zadnja večerja, okrog pa podobe iz življenja Jezusa Krista, na finem damastu, ki se da prati, v beli, rmeni ali modri barvi velik 130/160 cm, obrobljen in stane komad samo 8 K. K temu primerni servietti beli, 6 komadov 7 K 20 v. Tak naj bi ne manjkalo v nobeni krščanski hiši. Pošilja se po poštne povzetju, 2 komada franko.

Josef Steidl, Plešnice 26, pošta Ullitz, Češko.

Lahek zaslužek

za na dom, za fante in dekleta že od 14. leta naprej, kdor želi delati za mene predmete, pri katerih se lahko zaslužijo 20—40 vin. na uro in to brez posebne učenosti. Kdor želi pojasniti in vzorec od dela, naj pošlje 60 v v znamkah, katere se mu pa vrnejo, ako delo sprejme. Izrežljarska trgovina trg Lemberg, Smarje pri Jelšah.

Trgovski učenec

z dobrim šolskim izprijemom se sprejme v trgovini A. Pinter v Slov. Bistrici. Tukaj obiskuje učenec tudi trgov. šolo.

Prva štajerska trsničarska zadruga, pošta Juršinci pri Ptujima ima na prodaj

cepljene - trte -

najboljše kakovosti in sicer vse priporočljive vrste na običajnih podlagah, kakor tudi na različnih križankah. — Ceniki so brezplačno na razpolago.

- Vsak gospod, - ki vpošlje 50 vinarjev v znamkah, dobi zanimivo knjižico. — Robert Kratochwil, Toplice, Češko.

Kavarna

ležeča na glavnem trgu v Novem Mestu se radi smrti soproga takoj z vso opravo proda. Več se izve od lastnice Anice Žgur.

Kanarčki

pleme Seifert

povsod s imi in častnimi cenami odlikovani. Dnevni in večerni pevci v bogati izbiri od 10 K naprej razpošilja

največji zavod za kanarčke

I. B. Falfr,

Praga, Letna, Ovenceka ulica. Vila Kanaria.

Spis o vzgoji kanarčkov 40 vin. v znamkah. Cenik brezplačno.

6 rjuh

iz preje izvrstne kakovosti 150/200 cm K 15, 30 m finih ostankov odbranih K 18.

Vzorci najboljšega lanenega in bombažastega blaga in modernih flanelov in barhentov zastoj in franko.

Tkalnica lanenega in bombažastega blaga

Bratje Krejcarovi

Dobruška, Češko.

Vodilne glave Italije.

1. Vojvoda abruški. — 2. Kralj Viktor Emanuel III. — 3. Vojvoda iz Aoste. — 4. Vojvoda genovski. 5. Zunanji minister San Gioliano. — 6. General Prudente. — 7. Min. pred. Giolitti. — 8. Admiral Aubry.

Tiskarske napake. Pavel Adam, eden najduhovitejših francoskih pisateljev, je napisal o tiskarskih napakah to-le: „Tiskarske napake so pogreški, ki jih ne najde niti stavec, niti tisti, ki pregleduje liste, marveč samo čitatelj. Narodi trpe za pregrehe svojih vlad, a uredniki trpe za napake, ki jih niso zakrivali. Tiskarske napake spadajo med nezogibne posebnosti vsakega tiskovnega proizvoda, ki mora biti hitro gotov. Marsikatera vest, ki bi jo v obče nihče ne čital, postane še-le vsled tiskarske napake vredna čitanja. Dokler bo obstajala godba, bodo obstojali tudi nepravilni zvoki, in dokler se bo tiskalo, bodo na svetu tudi tiskarske napake. Dragi čitatelj, ne išči tiskarskih pogreškov in vedi, da ni povsem brez napake niti list, ki ga čitaš, niti tisti, ki ga je napisal, a niti tisti, ki ga — čita!“

Vsak naš prijatelj ne čita samo Sl. I. T., ampak ga tudi plača in pridobiva novih naročnikov.

Osveta stare device. V Eastonu v Zedinjenih državah se bo zagovarjala te dni stara devica Harriet Dewitt, ki je obtožena, da je po pošti pošiljala cele kupe lažnjivih in zlobnih pisem, samo da bi povzročila zakonske razprtije in družinske prepire; to je delala, ker ji je bilo to v zadoščenje in užitek. Zakaj bi drugi bili srečni in zadovoljni, ko je pa ona izgrešila cilj življenja in ostala neomogućena? Državna oblast ima v rokah nad 300 pisem, ki so vsa pisana z isto roko. Končno je sum padel na bogato staro devico Dewitt. Ta slučaj je psihologično zelo zanimiv, ker kaže, kako sreča in zadovoljnost zakonskih izziva v bitju, ki ni ljubljeno, zavist in sovraštvo. — Celih devet let so iskali najboljši policijski agenti, da bi našli, kdo je pisal vsa zlobna pisma. Zdaj šele po devetih letih so odkrili to nesrečno staro devico. Poklicanih je za začetek petnajst znanih oseb za priče, da se izjavijo o onih pismih, ki so jih prejeli. Med temi osebami so duhovniki, odvetniki, zdravniki, bankirji, trgovci in žene najboljših rodbin. V mnogo slučajih so pisma stare device dosegla svoj cilj, veliko zakonov se je ločilo vsled teh pisem, v mnogih družinah je nastal razpor in nezaupljivost. Mnoge zaroke so se razdrle, mnoga ljubezen je ugasnila — vse vsled teh klevetniških pisem.

Vaš obraz

postane milo krasen, fin in čist kakor alabaster. Pege, pike, rumenost in rdečica obličja in nosu, brezde od koz, mozoli, gube, uvelost izginejo popolnoma zajamčeno v 6 dneh z „Vladicca balsaminom“. Steklenica K 2-50. „Vladicca balsam krema“ K 2-—

Neprijetne dlačice

z obličja in rok odstrani trajno in brez boleštv v 3 minutah edini zajamčeno neškodljivi „Sattygmo“. Steklenica K 2-50.

Bujna rast las in brk

se doseže takoj z edino najboljšo lasno mastjo (izvlečkom) „Toarine“. Cena K 4—2. Dobi se in razpošilja edino Ord. laboratorij V. Havelka, Praga-Vrsovice št. 752. V lastnem interesu si zapomnite adresu.

Uradnik, ki je priznan

portretni slikar, si želi postranskega zaslužka s slikanjem portretov, bodisi po fotografijah ali po naravi — bolje po naravi — na platno v oljnatih ali akvarelnih barvah. Delo izvršuje na svojem domu, ali na domu naročnika po dogovoru. Za popolno podobnost se jamči. — Vse ponudbe in vprašanja naj se naslove na uredništvo „Slov. Ilustrovanega Tednika“.

Katinka Widmayer
modna trgovina pri
„Solncu“
v Ljubljani.

Resnica je, da se

nagrobni : venci :

s trakovi in napisi ter umetne cvetlice dobe le v moji trgovini najceneje in o tem se lahko vsakdo sam prepriča. Posebno se še priporočam gg. trgovcem na deželi.

Kaj je Krizmin?

Krizmin je garantirano najboljša pasta za svetlolikanje perila. Krizmin je moj lastni izum in ga izdelujem samo jaz ter garantiram za najlepši in hitro doseženi lesk. Krizmin varuje perilo, da se hitro ne umaže in raztrga. Svetlolikanje s Krizminom je zelo lahko. — Pošljite 50 vinarjev (lahko v pisemskih znamkah) pa bodele dobili brez vseh drugih stroškov in tudi poštne prosto eno škaltjo Krizmina (s porabnim navodilom), ki zadostuje za približno 100 kosov perila.

J. Križman, Ljubljana, Mestni trg.

Povrnem vse stroške vsakemu odjemalcu, ki bi se proti „Krizminu“ upravičeno pritožil.

Vodilne glave turške države.

1. Muhamed Seftet-paša.
2. Sultan Muhamed V.
3. Kiamil-paša.
4. Vel. vezir Said-paša.
5. Kustaki Vajani, guverner na Kreti.

Listnica upravnitva.

G. F. F. v Pontabiu in drugi. Slike dobite, ko bodo gotove, gotovo pa še pred Božičem. — S takimi slikami je več dela in zamude, kakor z navadnimi majhnimi v listih.

Življensko zavarovanje je z narodno gospodarske strani najvažnejši faktor in je kot najgotovejši in najboljši način štedenja močen temelj za preskrbljenost posameznikov in celih rodbin. Žal, da se pri nas Slovencih življensko zavarovanje še vse premalo uvažuje. Res je, da če nosiš leto za letom one zneske, ki jih plačuješ za premije zavarovanja, v hranilnico, da se nabere s časom lep kapital, ali pa veš, da boš vedno vlagal! Ali ne boš morebiti kdaj nehal ali celo doignil naloženo usoto? Kaj pa če te prehiti smrt? Koliko je vredna zavest: „Naj se zgodi kar koli, moja rodbina je zavarovana, ne bo prišla v bedo, če tudi jaz, njen reditelj, umrem!“ Vsak komur je mar dobrobit lastne rodbine, pa tudi vsak, ki hoče sebi za starost zagotoviti potreben kapital, naj se zavaruje na življenje!

Najpečji in najsigurnejši slovanski zavod za zavarovanje na življenje je banka „Slavija“, ki je bila ustanovljena l. 1869. Posebne koristi, ki jih uživajo zavarovanci banke „Slavije“ so:

1. Banka „Slavija“ je vzajemni zavod Vsled tega razdeljuje ves čist dobiček svojim članom. V poslednjem času se je izplačalo že več let po 100% dividende.

2. Član, čigar zavarovanje je v veljavi pet let, ima pravico do deleža čistega dobička

3. Za vplačilo vsakega, — tudi mesečnega obroka je dovoljen respiro 90 dni.

4. Police, ki so v veljavi najmanj tri leta, kupuje banka tudi nazaj.

5. Potem, ko je zavarovanje bilo veljavno že tri leta, more se, ako član to želi, izpremeniti v drugačno na gotovo usoto se glasečo pogodbo, ne da bi bilo treba nadalje plačevati še kako zavarovalnino. Vsled tega se ni treba nikomur bati, da bi kaj izgubil, ko bi naenkrat ne mogel več plačevati zavarovalnine.

6. Ako zavarovanec odpotuje iz Evrope, ni potreba več plačati nikake doklade, ampak odhod je treba samo naznaniti.

7. Na police dovoljuje banka „Slavija“ za neznatne obresti posojila na 5—30 letno amortizacijo. Na to opozarjamo zlasti gg. uradnike, učitelje in častnike.

XII. zvezek H. Volaričevih skladb vsebuje za ženski dvospev in klavir 1. Divja rožica. 2. Slovenskim mladencam. Cena 1 K 50 h. Se dobi pri Franciški vdovi Volaričevi v Zgor. Šiški št. 100 pri Ljubljani.

Vljudno priporočam svojo

knjigoveznico

v mestu in na deželi.

Albert Feldstein

v Ljubljani, Radeckega cesta št. 12.

Ivan Millonig

Trst, Via Caserma 14

Trgovina delikates in kolonijal. Razpošilja od 5 kg naprej: Riž, kava, čaj, rum i. t. d.

PRESENETLJIVA NOVOST!

600 komadov samo 4 krone.

Krasna pozlačena 36 ur idoča precizijska anker ura z verižico, natančno regulirana, za kar se jamči 3 leta ena moderna svilena kravata za gospode, trije komadi najfinjših žepnih robcev 1 krasen prstan z imit. žlahtnim kamnom, 1 cevka za smodke z jantrom, ena elegantna ženska broška (novost) eno krasno žepno toaletno ogledalce, ena usnjata denarnica, en žepni nožič, en par manjših gumbov, 3 naprtni gumbi, vse double zlato s patentiranimi kaveljčki, en srčani album za podobe s 36 podobami najkrasnejšimi celega sveta, 5 šaljivih predmetov, velika veselost za staro in mlado, en jako praktičen spisovnik za pisma, 20 dopisovalnih predmetov in še čez 500 uporabnih predmetov, ki se v hiši ne morejo pogrešati. Vse skupaj z uro, ki je sama vredna tega denarja stane samo 4 krone.

Pošlje se po povzetju potom centralne razpošiljalnice

F. Windisch Krakov št. T/22

NB Za neugajajoče denar nazaj.

Kavarna Slovenski časopisi

Vačlavske namēsti

Kdor si ogleda najlepše, zgodovinsko slovansko mesto: PRAGO naj

zlatu PRAGO prenočuje

v hotelu Zlata Husa

100 najmodernejših komfortovanih sob

Telef. inter. 1277.

HOTELIR ALOJZ JUNGER.

Lastnik palače Vacl. Klofač, državni poslanec.

Ceno posteljno perje!

Najboljši češki nakupni vir.

1 kg sivega dobrega, puljenega 2 K; boljše 2-40 K; prima polbelega 2-80 K; belega 4 K; belega puhastega 5-10 K; veflinega snežnobelega, puljenega 6-40 K, 8 K; puha sivega 6 K; belega, finega 10 K; najfinjši prsni puh 12 K. Naročila od 5 kg naprej franko.

Zgotovljene postelje iz gostonitnega rdečega, modrega, belega ali rumenega nankinga, pernica 180 cm dolga, 120 cm široka, z dvema glavnica, 80 cm dolgi, 60 cm šir., polnjena z novim, sivim, prav stanovitnim puhastim perjem 16 K; napol puh 20 K; puh 24 K; posamezne pernice 10, 12, 14 in 16 K, zglovnice 3, 3-50 in 4 K. Pernica 200 cm dolga, 140 cm šir. 13, 14-70, 17-80, 21 K, zglovnica, 90 cm dolga, 70 cm šir. 4-50, 5-20 in 5-70 K, spodnja pernica iz močnega, črtastega, gradla, 180 cm dolga, 116 cm široka 12-80 in 14-80 K. Razpošilja se po povzetju, od 12 K naprej franko. Lahko se franko zamenja za neugajajoče se vrne denar. Natan. cen. gratis in fr.

S. Benisch, Dešenice 180, Češko.

Najizvrstnejše in najboljše

tamburice

izdeluje in razpošilja

Prva sisačka tvornica tamburice

J. Stjepušin,

v Sisku, Hrvaško.

Odlikovan na pariški razstavi l. 1900 in na milanski razstavi leta 1896. Razen tamburice in skladb za tamburice ima razna godala, kakor: gosli, citre, kitare,

mandoline, harmonike, okarine itd., za katera pošlje poseben cenik s slikami. Velik in ilustrovani cenik se pošlje franko in zastoj.

V isti tovarni izhaja strokovni tamburaški mesečnik pod naslovom „Tamburica“, ki poleg pouka prinaša tudi krasne tamburaške skladbe in stane na leto samo 8 kron.

TRI ŽLICE

eleznatega in lekarja Piecolija v Ljubljani, c. in kr. dvorn. založn., vsebujejo množino železa, ki jo mora zaužiti odrasli človek vsak dan, ako njegov organizem potrebuje železa, v nasprotju z drugimi izdelki, ki vsebujejo le tako množino železa, ki se dokazano nahaja v vsakem namiznem vinu, in torej nimajo nič kake medicinske vrednosti.

Polliterska steklenica 2 K.

Dobro rodbinsko kavo

priredi že mali dodatek „pravega Francka“ s kavnim mlinčkom iz tovarne Zagreb. Le vsled svoje vedosežne izdatnosti in svoje neprekošene kakovosti našel je pravi Franck toli oriljubljeni sprejem v slehrnem gospodinjstvu.

STAROGORSKI:

Trije prijatelji.

Šaljiva povest.

(Dalje.)

Fেকেleš pa je djal:

„Moje mnenje je, ker smo trije, smo poklicani, da delamo za narod. In če mu odpiramo oči, da spregleda, da strahov sploh ni, je storjenega mnogo in postavijo nam iz hvaležnosti celo spomenik.“

Bombardon je dvoumno zmajal z glavo:

„Ne verjameš? ... Dobro, saj ni treba! — Trije smo, kar sem že prej poudarjal, in dovolj, da raznesemo celo koč z vsemi hudiči vred, ki bi se nahajali v njej, če se poprimemo tega posla. Pri tem bo vsaj malo zabave.“

Bombardon se je nasmejaj.

Tedaj pa je prišel nasproti dijak September. Študiral je že nekaj let več, kakor bi mu trebalo, če bi se lažje učil. Nó, sedaj je izdeloval ravno že drugič zadnji razred in zadovoljno pravil, da bo najbrž zlezal skoz. September je že od daleč pozdravljaj prijatelje.

„Gospodje blagorodni, iščem vas.“

„Nas.“

„Da. Prav vas.“

Fেকেleš se je razkoračil, naredil z ustmi kakor zajec pri deteljici in rekel:

„Nú, mi smo tukaj!“

„Vidim, gospodje!“

„Zakaj nas iščeš?“

„Potrebujem pomoči, gospodje!“

Vsi trije so naredili zelo resne obraze in Bombardon je djal:

„Ne bo nič.“

September se je zavzel:

„Nič? ... Zakaj ne?“

„Sami smo potrebni pomoči!“

Jezik pa je pripomnil:

„In sploh nismo niti ‚posojilnica‘ niti ‚banka‘, še manj pa kako ‚podporno društvo‘.“

September se je na to pripombo jel smejeti, da so mu solze silile v oči. Segel je v žep in privlekel na dan cel petak — prosim vas — cel petak.

Trije prijatelji so kar izbulili oči, in z obrazov je ginila resnoba.

September pa je ta krasni petak, dasi je bil že pošteno oglodan, sukal med prsti in se smehljaj.

„Ali ga menjamo?“

Fেকেleš in Jezik sta zmigala z ramami, kot bi hotela reči, nama je vse eno, Bombardon pa si ga je ogledal natančneje in djal:

„Zelo je oguljen, revež, in najbolje je, če se zamenja, zakaj lahko se zgodi, da izgubi veljavo.“

September je vtaknil petak v žep in dejal: „Potem pa hajd z menoj, jaz vem za dobro in pošteno menjalnico, pa le hitro, da ne bo prepozno!“

Vsi so mu sledili s prav zadovoljnim srcem.

V gostilni so nekaj časa sedeli molče, kar se primakne September bližje in reče:

„Gospoda!“

Vsi trije so se ozrili vanj in rekli:

„Kaj?“

„Jaz sem vas iskal.“

Tedaj so se spomnili h kratu na to.

„Res je, povedal si že to.“

„Radi pomoči!“

„Da.“

„Govori, September! ... Slutim, da gre za nekaj važnega“, je rekel Bombardon s tihim glasom.

September pa se je primaknil še bližje in rekel še tišje.

„Za nekaj zelo važnega!“

Sedaj so jeli izpraševati zelo tiho, toliko da niso šepetali.

„Povej ...! Govori! ...“

In September je pripovedoval:

„Moji tovariši so izmaknili nekje dve goski in par steklenic vina. Enemu izmed teh, Boštjanu, pa je poslala sestra forint, za kar je kupil tobaka za cigarete in papir. Drevi, ko bo tema, gredo vsi v ono viničarijo, o kateri pravijo bojazljivci, da straši. In tam bodo spekli goski, kadili in pili vince, ter kvartali, to je, hočejo si narediti zabaven večer, pri katerem jih ne bo zalotil noben profesor.“

Trije prijatelji se spogledajo in Bombardon se je zasmejaj.

Fেকেleš pa je rekel oveseljen:

„Ti si tele, Bombardon. Kaj se smeješ sedaj, ko imamo sklepati o tako važni zadevi.“

Hrvaške narodne noše v Dalmaciji.

September pa je zaklical:

„Nú, jaz sem vas zato iskal in zato menjal petak, da vam to povem?! Kaj pa hočete še sklepati?“

„Ne srđi se, September. Hvaležni smo ti za to, da je obiščemo, to je gotovo, ali pomeniti se moramo vsekako, kako ukrenemo, da bo bolje.“

September se je potolažil:

„Samo mene ne smete izdati, drugače pa naredite, kakor veste.“

„Ali boš tudi med njimi?“

„Tudi.“

Pod brkami Jezikovih ustnic je zaigral komaj viden nasmehljaj.

„Koliko bo vseh.“

„Kakih trideset.“

„Potem bodo hitro gotovi z vinom, goskami in tobakom.“

September pa je rekel:

„Mislim, da jim ne pustite časa za to!“

„To mislim tudi jaz“, pravi Bombardon.

„In jaz“, reče Fেকেleš.

„Jaz pa sploh ne grem tja, če bi ne bil prepričan, da bodo kupili tobak, oskubili gosi in prinesli vina za nas.“

September je ves oveseljen naročil še vina in govoril o vzajemnosti in slogi.

Trije prijatelji pa so pridno pili in poslušali, zakaj čakala jih je važna naloga.

* * *

Nastal je večer in za njim precej temna noč. Bilo je okrog devete ure, ko so trije prijatelji stopali previdno okrog hiše in iskali vhoda. Dasi so bila okna izdrta in so te odprtine zijale pošastno, vendar se ni nobenemu zljubilo, da bi zlezal skozi okna v hišo. Vsakdo je pogledal na te odprtine nekam plašno in zazdelo se mu je, kakor bi ga po hrbtu nekaj zašegetalo.

Bombardon je bil prvi, ki je pretrgal tišino:

„Grda so ta okna.“

Jezik pa je zamomljal.

„Kakor pošasti. In raje zlezem na streho in od tam v hišo, kakor skozi ta peklenska žrela.“

Ta „peklenska žrela“ pa so zevala molče na tri prijatelje in moten odsev mestnih luči, ki se je, kakor prozorna megla, izgubljal po okolici in bregovih, jih je delal še strašnejše.

Fেকেleš, ki je pokadil ravno konec cigarete je dejal:

„Moje mnenje je, da se upremo v vrata in je polomimo. Trije je bomo vendar le zmogli?! ... In to je tudi potrebno zato, da bodo naši gostje lažje prišli v hišo. Če bodo tako lazili okrog voglov, kakor mi, in ogledovali ta žrela, se končno splašijo in mi se obrišemo za ves trud.“

Jezik je pokimal z glavo, Bombardon pa bi se najraje zagrohtal, da se ni še pravočasno domislil, kje je.

Spravili so se nad duri in nekaj časa se je slišalo urno dihanje, stokanje in nekako pokanje, kakor bi se lomile suhe veje, dokler niso zacvilila vrata in se odprla. Pod širokimi pleči Jezika, Fেকেleša in Bombardona je zapah in ključavnica morala odnehati. Stopivši v hišo, so prižgali kosček sveče, katero je zmaknil Bombardon na sodniji, in ki se je rabila, ko se je prisegalo, so si ogledali, kako je učinkoval njih napor. Zapah, železen in debel, kot roka krepkega „Sokola“, je bil skrivljen in na enem honcu izdrt iz stene. Kaj takega so lahko naredili le ti trije, zakaj, to je bilo delo za 15 mož.

Jeli so ogledovati prostore. Najprej so prišli v kuhinjo. Tu je bilo vse križem, vse pobito in razmetano in prepreženo s pajčevinami, ki pa je bila pretrgana, kar je pričalo, da niso edini, ki posečajo te prostore.

Bombardon je pokazal na to in djal:

„Ti strahovi trgajo pajčevine.“

„In imajo vhod pri oknih.“

Jezik pa se je ogledal in rekel:

„Ali danes naj ne hodijo sem!“

Fেকেleš pa je rekel smehoma:

„Tega bi jim ne svetoval.“

Strop v kuhinji je bil predrt in v kuhinjo je sijala velika odprtina od strehe sem. Isto je bilo v hiši, samo da tam niso bile pajčevine pretrgane. Zato je menil Fেকেleš, da je bolje, če tako ostane in se drže kuhinje.

„Zlezimo na podstrešje“ reče Jezik, „in vzamimo s seboj to peč.“

V kotu je namreč ležal precejšen kos stare okrogle peči.

Bombardon jo je vzdignil.

„Ni lahka!“

„Saj je iz železa“, de Fেকেleš.

Bombardon pa je vrgel peč na tla, da je zabobnelo, kakor bi kdo sprožil top.

„Kaj vraga počenjaš“, se razjezi Jezik.

„Čemu se pa dela Fেকেleš norca!? Pa naj sam nese, da se zagotovo prepriča, če je res iz železa, jaz ne bom vlačil tega na podstrešje.“

Fেকেleš je pograbil peč in jo nesel po polomljeni lestvi na podstrešje. Zgoraj si je globoko odahnil.

„Bombardon!“

„Kaj?“

(Dalje.)